

פירמידות

עוד מימי העת העתיקה נחשבות הפירמידות במצרים לפלא אמיתי. במשך שנים רבות לא הצליחו החוקרים להבין כיצד ניתן היה לבנות מבנים עצומים שכאלה בעזרת הטכנולוגיה של הזמן העתיק. החוקרים טוענים שהמצרים בנו פירמידות, על ידי בנייה של סוללת ענק חזיתית שגובהה הלך ועלה. הייתה מגבלה לגובה של סוללה שכזו ולכן לבניית החלק העליון של הפירמידה הגדולה של גיזה, נדרשה עוד סוללה פנימית סיבובית, בת 100 מטרים נוספים.

חוקרים אחרים העריכו שהסוללה שבנו לצורך העמסת האבנים הייתה לוליינית דווקא ונבנתה מסביב למקום הפירמידה. כך ניתן היה לגרור את האבנים העצומות לגובה הרצוי.

גם לגבי גרירת האבנים אל הפירמידה יש שאלות הנדסיות. תיאוריה שמדברת על "חול רטוב" מסבירה את האפשרות לגרור את אבני הענק לצורך בניית הפירמידה. באמצעות מים שהרטיבו את החול ניתן היה להעביר אבנים גדולות במאמץ קטן יותר. שחזור שנעשה בידי פועלים בני זמננו הדגים זאת.

בכל מקרה, דומה שהדיון על שיטות הבנייה והטכנולוגיות המצריות הקדמוניות עוד לא הסתיים. ואגב, גם בתכנון, במקרה או לא, המצרים הקדמונים תכננו את הפירמידות על פי הפרופורציות המלבניות של "יחס הזהב", יחס מתמטי שמסתבר שאמנים ואדריכלים רבים לאורך ההיסטוריה אימצו כמודל יופי והוא זכה אף לכינוי "הפרופורציה האלוקית".

מרכז
ברקת BAREKET CENTER

